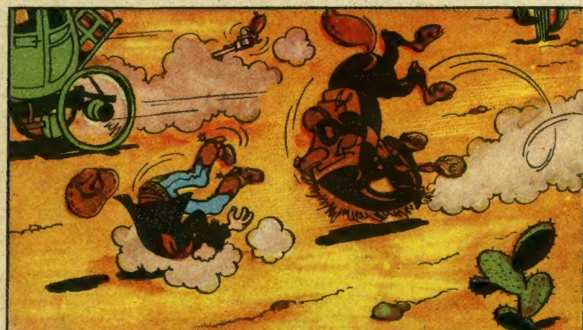
WEEKBLAD

NEDERLAND : 25 ct (voor abonné's).
30 ct (losse nummers).
BELGIE: 4 frank per nummer.

ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 521. — 23 MAART 1950. — 24 BLZ.

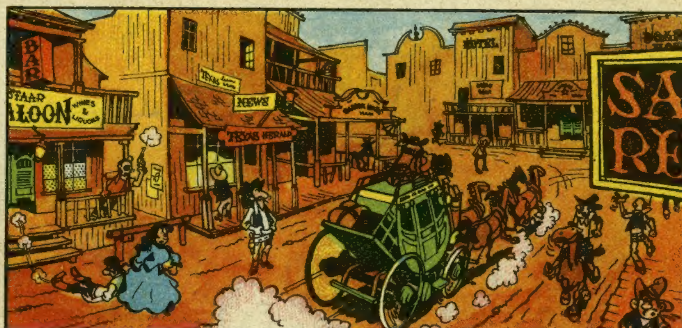

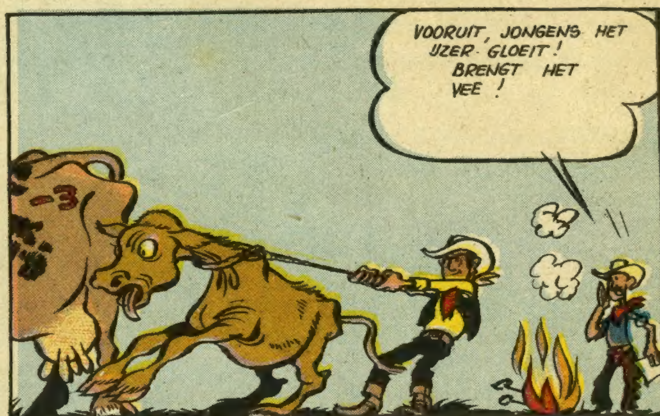

LUCKY LUKE

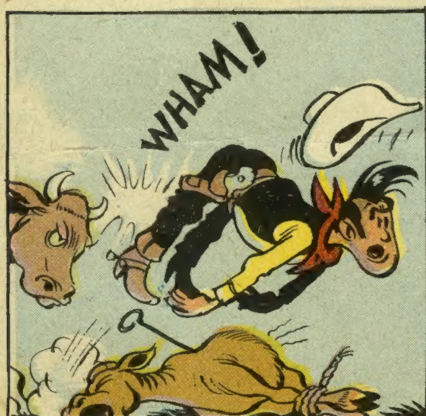
LUCKY LUKE NEEMT DEEL AAN DE "ROUND-UP": HET SAMENDRIJVEN VAN HET VEE OM HET TE BRANDMERKEN.

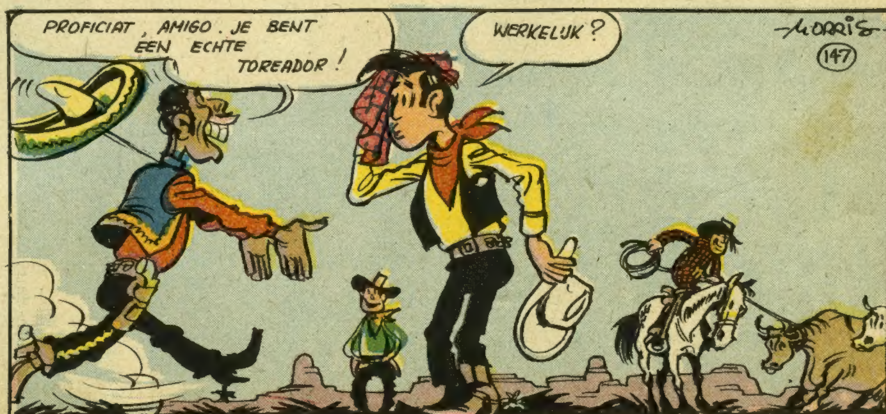

SURCOUF DE KAPERSKONING

ROBERT HEEFT ZICH DE HAAT VAN DE EERSTE STUURMAN OP DE HALS GEHAALD. OP ZEKERE DAG WORDT ROBERT BIJ HEM ONTBODEN ...

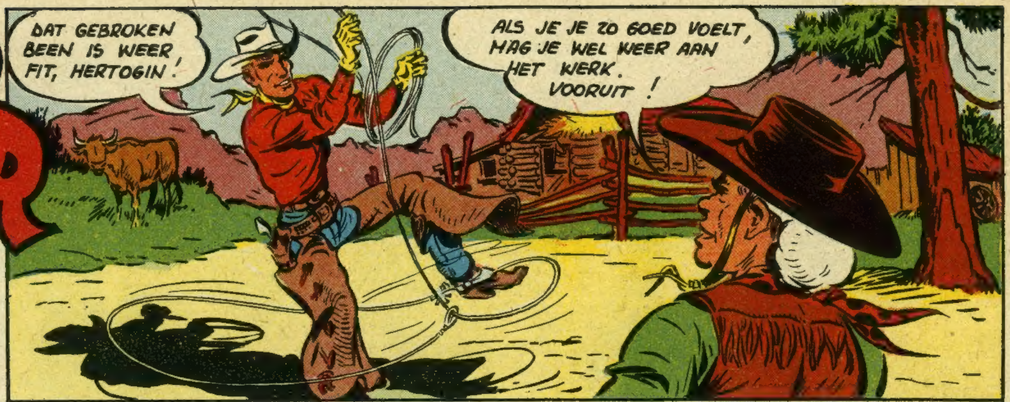

RED RYDER

by FRED HARMAN

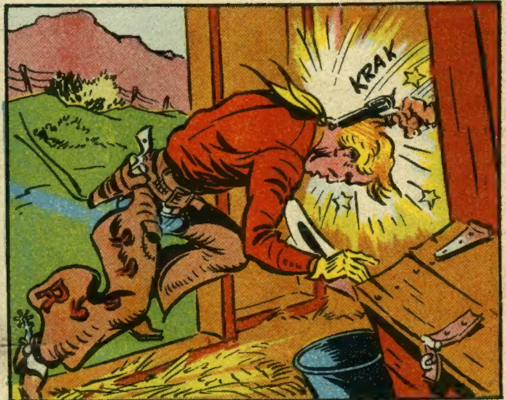

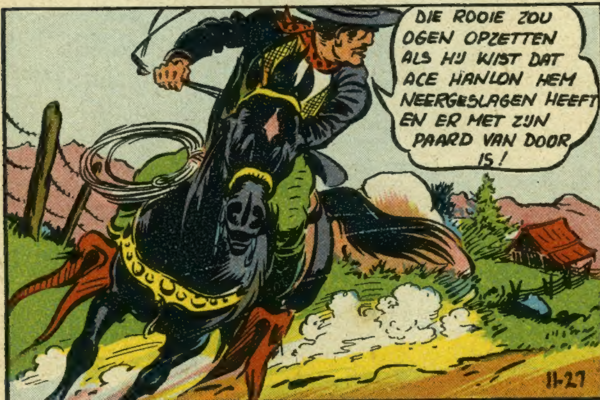

Over boeken, honden en mensen...

Wat wijsgeren of filosofen zijn, zullen de oudere rakkers wel weten. Dat zijn van die lui, die altijd opnieuw verwonderd zijn en almaardoor vragen « Waarom is dat zo ? Hoe komt dat ? Waarom denken de mensen dat ? Waarom draait de aarde om de zon en de zon niet om de aarde ? » enz.

— Je bent een lastige filosoof, zei mijn vader eens, toen ik hem vroeg, waarom ons haar naar buiten groeit.

Echte filosofen denken altijd na voor ze hun mening uiten. Daarom heeft men veel van hun woorden opgetekend. De andere mensen kunnen daar gewoonlijk een lesje uit halen.

Vandaag wou ik jullie zo'n bekende uitspraak vertellen van de Duitse filosoof Schopenhauer. De man schreef heel wat boeken, maar meestal kon hij ze moeilijk aan de man brengen, zodat hij er meer geld bij inschoot dan hij er uit haalde. Eens had hij een hond aangeschaft, maar hij was er niet tevreden over. Het beest knorde heel de tijd, beet naar zijn meester, liep voortdurend weg en bezorgde de bekende wijsgeer niets dan moeilijkheden.

Gelukkig vond Schopenhauer een liefhebber, die de hond wou afkopen tegen het dubbele van de prijs, die de wijsgeer er voor betaald had.

Een vriend van Schopenhauer, die dat vernomen had, merkte toen lachend op :

— Je schijnt met de handel in honden meer succes te hebben dan met je boeken.

— Ja, zei Schopenhauer, dat komt omdat er onder de mensen meer hondenkenners zijn dan boekenkenners.

RODE VLEUGEL en de MALEISE KRIS

(19)

KORTE SAMENVATTING. — De jongens van de Rode Vleugel hebben het opgenomen tegen een bende zeerovers, die ergens in de omgeving van Java hun schuilplaats hebben. Nadat ze de Maleise Kris uit hun schuiloord hebben gejaagd, begeven ze zich naar Manilla. Met Li-Tsjang, de vader van Mou-Tse, beraamt de Grote Baas plannen om de Maleise Kris op te sporen. Met zijn jongens en een handjevol sterke kerels, die Li-Tsjang hem aan de hand heeft gedaan, begeeft hij zich naar Borneo. Ze varen de Toesan op, een bergstroom, die hen diep in het binnenland brengt. Tounar komt in naam van zijn vrienden hun diensten aanbieden om alle lasten alleen te dragen.

Tounar schudde zijn hoofd en wilde opnieuw beginnen, maar had zo'n last met de taal, dat hij wanhopig zijn armen in de lucht stak en zich naar Jin-Ho draaide.

— Jij uitleggen, zei hij.

— Laat uw oor, hoogedele heer, welwillend luisteren naar wat uw onnutte dienaar u met aandrang vraagt. Iedereen op deze wereld is voor een bepaald werk geschapen. De troep ellendige wezens, waar ik het bevel over voer, bestaat uit koelies, die gewend zijn om zware lasten te dragen. Ze hebben het lange tijd gedaan in de haven van Hong-Kong. We voelen het gewicht van de zakken op onze schouders niet eens !

» Tounar en zijn mannen bezitten in hun ledematen de kracht der mensapen uit de oerwouden. Ook zij voelen deze lasten niet wegen.

» Maar het is niet de taak van blanke mannen om lasten door de jungle te dragen. Zij moeten er alleen aan denken, de Maleise Kris te overwinnen, hinderlagen te leggen, zich klaar te houden voor de aanval. Weldra zullen ze door het dragen van lasten te uitgeput zijn. Dan zullen ze de kracht niet meer hebben, om aan hun plicht te denken !

» Heel wat beter is het, dat ieder het werk doet, dat voor hem bestemd is. Zo zullen we er in slagen, de verafschuwde Maleise Kris te overwinnen.

Toen Jan de volgende dag de beslissing van de Grote Baas vernam, ging hij recht naar Tounar toe, sloeg op zijn schouder en zei :

— Tounar, je bent een prachtkerel. Het spijt me nu verschrikkelijk, dat ik je soms voor de gek gehouden heb.

Tounar lachte met zijn gewone grijns en greep Jans hand vast.

— O, dat goed, dat goed !

— Au !

En op dat ogenblik maakte Jan een van de gevaarlijkste ogenblikken door van het avontuur in de jungle. Want Tounar kende de kracht niet van zijn eigen handdruk.

Eindelijk kon de expeditie verder trekken naar de Sarawakbergen.

De Grote Baas had zijn mannen over de prauwen verdeeld. Hij liet er zes achter, elk bemand met drie manschappen. De drie H's hadden een prauw gekregen voor hen alleen, met een speciale opdracht : waken over het veilig verloop van de expeditie en alles neerschieten, wat hen bedreigde, dier of mens. In de andere prauwen zat een van de jongens en een van Tounars of Jin-Ho's mannen.

Weer eens ontpopte Tounar zich als een echte mens van de jungle. Hij bracht de expeditie uit de stroming in het midden van de rivier naar plaatsen, waar het water stilstond, of zelfs naar tegenstromingen. Hij zorgde ervoor, niet te dicht bij de oevers van de stroom te komen en deed zijn best om de weg zoveel mogelijk te verkorten door het afsnijden van bochten en om de mannen zo weinig mogelijk te vermoeien.

De tweede dag al begreep de Grote Baas, dat, dank zij het beleid van Tounar, de reis vlugger zou verlopen, dan hij eerst gedacht had.

Maar toch ging alles niet van een leien dakje. Die mannen, zo verschillend van aard en zeden, slaagden er maar niet in, elkaar te begrijpen en met elkaar op te schieten, omgeven als ze waren door de verschrikkelijke gevaren van het leven in de jungle.

Tounar en zijn mannen waren echte dikhuiden en trokken er zich niets van aan, als de Chinezen met hen de draak staken. Maar de drie H's waren lichtgeraakt, als er hun eer en waardigheid in het gedrang kwam. Toen ze zagen, dat de Chinezen, met hun zin voor humor en hun mimische begaafdheden, hen wat naäapten, stram en stijf heen en weer liepen en alle tien tegelijk met hun hakken tegen elkaar de groet brachten, begonnen ze te mopperen en zich boos te maken.

Het ligt in het karakter van de Chinees, anderen zowel als zichzelf voor de gek te houden. Het leven is een leuk avontuur en zelfs het armzalig karkas is niet waard, dat men er zich erg om bekommert. Hij heeft dus de gewoonte, zich over de anderen en over zichzelf vrolijk te maken en hun eigenaardigheden na te apen. Onder invloed van Jin-Ho met zijn spottende ogen en lachende mond, kwam die karaktertrek bij het groepje nog sterker tot uiting. Terwijl de expeditie aan het zwoegen was, om het kamp op te slaan voor de nacht, of moeizaam de prauwen de stroom oproeiden, kon men af en toe een luide schaterlach horen. Het was dan weer een van de « Zonen des Hemels », die de drie H's aan het naäpen was. Dikwijls lachte heel de Rode Vleugel hartelijk mee en het gebeurde zelfs, dat Tounars mannen met een dof gegrom deel namen aan de algemene vreugde. Op dergelijke ogenblikken gingen de drie H's nog stroever en strammer zitten en hun gezicht werd rood als baksteen. Wat voldoende aanduidde, hoe razend ze waren.

Brave kerels, goed als koekebrood, die Australiërs! Maar zonder zin voor humor. Voor hen bestonden er maar drie principes: hiërarchie, gehoorzamen en vechten. Van al de rest snapten ze niets of toch niet veel.

Ze beeldden zich in, dat men hen voor de gek hield, om afbreuk te doen aan hun waardigheid als blanken, als politie-mannen van de expeditie, en om opstand te plegen tegen het gezag. Het was dus een verschrikkelijke belediging, aangezien de handelwijze der Chinezen indruiste tegen hun strenge principes van gezag. Ze dachten zelfs, dat de expeditie zou mislukken bij gebrek aan discipline.

Joe, die af en toe met de Australiërs praatte, hoorde hen tot zijn grote verbazing de mening opperen, dat die Chinezen wel handlangers konden zijn van de Maleise Kris, en dat deze de expeditie moesten doen mislukken.

— O, Harris, zeg zo'n dingen toch niet! Ze hebben niet bepaald hetzelfde karakter als jullie, maar het zijn beste kerels.

Harris was hoofdschuddend weggegaan. Hij geloofde er niets van.

Aangezien de spot der Chinezen volgens de drie H's een belediging was van het gezag, zagen ze er een belediging in tegen heel de expeditie. Ze waren ervan overtuigd, dat heel de boel in het honderd zou lopen, als ze er zich niet met hand en tand tegen verzetten.

Ze gingen Jin-Ho opzoeken en er ontspon zich een luidruchtig gesprek tussen de Chinees en de drie politiemannen. De Chinezen schenen zich erg te amuseren. Joe stond van op afstand toe te kijken en stiet Jan aan.

— Kijk, nu houdt hij hen nog veel meer voor de gek.

Jan keek het groepje aandachtig aan. Jin-Ho leek hem ineens erg vertrouwelijk, sloeg de een op z'n schouder, praatte tegen de tweede, trok aan de derde z'n broeksband en ging tekeer als een koortslijder, terwijl hij maar praatte en praatte.

— Denk je, dat hij z'n excuses aanbiedt?

— Denk je, dat het woord « excuus » in het Chinees bestaat?

De drie H's zagen er intussen steeds voldaner uit. Ze knikten zo heftig met hun hoofd, dat Jan fluisterde:

— Kijk eens, zou je niet zeggen, een drietal oude paarden, die met hun kop op en neer schuddend een ploeg voorttrekken?

— Precies!

Tenslotte groetten de Australiërs (Jin-Ho vouwde haast middendoor), maakten rechtsomkeert en marcheerden op een rijtje weg.

Plots slaakte Harris een luide kreet. Hij had zijn halsdoek niet meer... en ook zijn gordel en zijn fameuze revolver waren verdwenen.

Herbert had zijn revolver nog, maar zijn hoed stond niet meer op zijn hoofd en zijn halsdoek was ook weg! En Hudson had ook z'n revolver nog, maar zijn portefeuille was verdwenen en nog een paar kleinere dingetjes...

De verzoening was mislukt. Jin-Ho liep schaterend naar z'n mannen toe en zwaaide met de drie halsdoeken, die een paar minuten geleden nog om de hals der Australiërs geknoopt zaten.

Harris stoof naar de Chinees en wierp zich op hem. De twee mannen tuimelden op de grond, maar Jin-Ho leek wel van rubber. Hij vloog overeind en keek, eerbiedig buigend, naar de ex-politieman, die overeind kwam met een gezicht, rood als een tomaat.

Harris maakte zich steeds razender. Hij plaatste drie geweldige uppercuts, die, als ze hun doel bereikt hadden, Jin-Ho letterlijk tot moes zouden gestompt hebben. Maar de Chinees ontweek de stoten zo handig en soepel, dat Harris alleen maar gaten in de lucht sloeg en in het troep-

De twee mannen tuimelden op de grond.

je Chinezen een lachstorm deed losbarsten.

De gorilla-mannen stonden er beaat bij te kijken. De uitdrukking van hun gezicht kon het best met een glimlach vergeleken worden.

Harris stormde nog eens ten aanval. Maar hij ging volgens de oude Engelse methode te werk en Jin-Ho beantwoordde zijn aanvallen met de knepen der Japanse worstelkunst. En plots kon men dit verbluffend schouwspel zien : Harris, die door de lucht zweefde, een paar meter boven de grond, en een eindje verder met een zware plof weer op de aarde belandde.

Nu rukte Herbert zijn revolver uit de holster en riep :

— Hands up !

Maar een Chinees sprong van opzij op hem af en de twee mannen rolden over de grond. Hudson had zijn revolver nog niet beet, of een andere Chinees vloog al op hem toe.

Het gevecht begon een ernstige wending te nemen. De gorilla-mannen schenen zich steeds meer voor de herrie te interesseren en opeens, toen Tounar zag, dat Jin-Ho in de penarie zat, stiet hij een dof gebrom uit. De vijf mannen stonden op en wierpen zich in de strijd.

— Joe !... Ze zullen elkaar vermoorden !

— Och, zei Joe, het is alleen maar sport. Kinderen moeten af en toe toch een pretje hebben !

Niettemin wandelde hij naar het troepje vechtersbazen. De andere jongens van de Rode Vleugel waren op het lawaai komen aanrennen en schaarden zich belangstellend in een halve kring om het rumoerige hoopje mensen, dat aan het vechten was.

In de open plek van het woud klonk het « klets », « klets » van de gorilla-mannen, terwijl af en toe een van de Australiërs de lucht invloog. Maar die stoof dan onmiddellijk weer overeind en, met het hoofd in de schouders gedoken, stortte hij zich opnieuw in de troep. Ze waren wel gewend om te Sydney of Melbourne tegen matrozen te vechten, of tegen het schuim van de hoofdstad. Maar hier moesten ze het tegen hun belagers afleggen.

Plots knalde een stem, die al het lawaai overstemde :

— Ik geef jullie vijf seconden om ermee op te houden !...

De stem klonk rustig en riep niet. Ze sprak op de droge, harde toon van iemand, die kookte van woede.

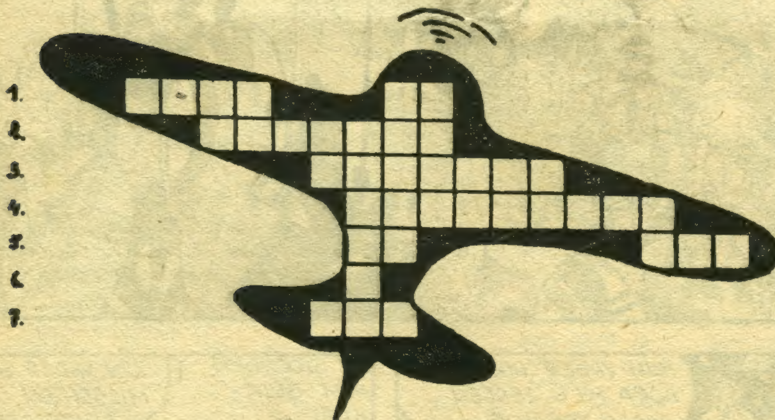
Joe draaide zijn hoofd om en zag de Grote Baas, die uit de jungle kwam.

Het was nog niet dikwijls gebeurd, dat de jongens hem zo gezien hadden. Hij stond hoog opgericht, met gespannen spieren, het gezicht van woede vertrokken en bleek van ingehouden razernij. Hij keek met flikkerende ogen, zonder ze op iemand te richten, maar zijn blik omvatte heel het toneel.

(Wordt vervolgd.)

Onze Kruiswoordraadsels

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.

HORIZONTAAL

1 : Lied. - Verkorting van vader. — 2 : Sukkelaar. — 3 : Niet verbrand afval van een steenkolenvuur. — 4 : Neerslachtig. — 5 : Trekdier. - Inwoner uit Ierland. — 7 : Sterkwatertekening.

VERTIKAAL

1 : Vorm van zijn. — 2 : Van het werkwoord eten. — 4 : Afkorting van Manuscript. — 5 : Vliegtuigbestuurder. — 6 : Sterrenbeeld. — 7 : Geneesheer. — 8 : Afkorting van E tutti. — 9 : Frans lidwoord. — 10 : Afkorting van Suo loco. — 13 : Muzieknoot.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Droom. — 2 : Esp. — 3 : Zo. — 4 : Meteoorsteen. — 5 : Am. - Stratosfeer. — 6 : Sekreet. — 7 : Enk. — 8 : Dra. — 9 : Iaen. — 10 : Moe. — 11 : Plus. — 12 : Ite. — 13 : Nee. — 14 : Els.

Vertikaal. — 1 : Ma. — 2 : Gems. — 4 : Zes. — 5 : Oot. — 6 : Or. — 7 : Ra. — 8 : St. — 9 : To. — 10 : Esse. — 11 : Re. - Effendi. — 12 : Os. - Nekkramp. — 13 : Op. - Er. - Aeoline. — 14 : Re. - Neutel. — 15 : Sees.

CLUBNIEUWS

Kapitein Hans Henderickx, van Olympia S. C., begrijpt er niets meer van. Hooggerechtigde verontwaardiging heeft hem aangegrepen. Zit er geen fut meer in de Antwerpse rakkers ? vraagt hij. Is er geen enkele kapitein van een Robbedoesploeg, die het tegen ons durft opnemen ? Of zijn de Sinjoren en de half-Sinjoren aan het verwateren ?

Hans heeft gelijk. Niemand kan me wijsmaken, dat er te Antwerpen en omgeving geen rakkers meer wonen, die hun voetbalhart niet op de rechte plaats dragen. Waarom zouden ze deze sportieve uitdaging niet aannemen ? Lees niet verder. Schrijf onmiddellijk aan Hans Henderickx, Victor Jacobslei 48, **Berchem-Antwerpen.** Hans en zijn jongens zouden er zelfs niet voor terugschrikken, naar Mechelen of naar Brussel te komen om hun krachten te meten met een andere Robbedoesploeg. Vooruit ! Laat deze kans niet onbenut !

Op een heel ander gebied zet leider Marcel Boumans uit Bergisch-Gladbach onverdroten zijn clubbedrijvigheid voort. Nogmaals richt hij een oproep tot **alle liefhebbers van letterkunde, dichten en tekenen :**

Hallo, jonge schrijvers van meer dan 15 jaar ! Laat u inschrijven in de Felix Timmermans Club ! Wij tellen onder onze leden verschillende rakkers, die al naam wisten te maken in de Knollentuin : Pallieterken, Ken Maynard, Garcia Moreno, Groene Leeuw, Kampioen (opstellers), Zephier uit Meerhout, Alberic (dichters), Frank uit Merksem, Andy en Catry M. (tekenaars), enz... Op het ogenblik telt de club 19 leden. Een clubkrant, waarin de werken van de leden opgenomen worden, wordt op het einde van elke maand uitgegeven, plus speciale nummers. De leden komen met elkaar in verbinding langs mij om. Voor alle verdere inlichtingen, schrijven aan : s/12634 Cap. Boumans A., 22 Co. Moyenne R. E. M. E. B. P. S. 8 A. B. O. (op brieven uit België geen zegel plakken, maar M. D. in de plaats zetten). Alle nieuwe leden zijn hartelijk welkom !

Rakker Willy Haest. Van Cortbeemdelei 335, **Deurne-Noord**, zoekt een Robbedoesvriend om samen een plaatselijke Robbedoesclub op te richten. Liefhebbers kunnen hem bezoeken of schrijven.

Rakker Jan Vael, Chrysantenplein 7, **Aarschot** en zijn neef Willy Vits vinden het een schande, dat er te Aarschot geen plaatselijke club werkzaam is. Dat kan niet langer blijven duren. Daarom hebben ze me gevraagd, de rakkers uit Aarschot tot wat meer activiteit op te porren. Ik ben overtuigd, dat deze wenk voldoende zal zijn om Jan en Willy een massa leden te bezorgen.

Ook De Wesp uit **Heist-op-den-Berg** is van mening, dat de Heistenaars in actie moeten komen. Wanneer zal er eens een rakker uit Heist opstaan om een plaatselijke club te stichten ? vraagt hij. En ik vraag : Waarom zou De Wesp niet zelf die rakker zijn ? Of voelt hij zich niet opgewassen tegen deze taak ?

Alle rakkers van hoogstens 13 jaar zullen met open armen ontvangen worden in de detective-club van K. Van Cotthem, Vanlangenhovestraat 247, **St. Gillis-Dendermonde.** (Voor die clubkrantjes zal je zelf moeten zorgen, beste rakker. Als Robbedoes zich daarmee moest belasten, zou hij zeker gauw niet veel tijd meer hebben om ons geliefd lijfblad te drukken. Dat kan je wel begrijpen, hé ?)

Te **Apeldoorn** heeft Hylke Dykstra (Auroralaan 43) het Robbedoesvaandel opgenomen. Hij zal geen rust kennen voor hij een bloeiende plaatselijke club tot stand heeft gebracht. Wie doet mee ? Wie heeft haar op zijn tanden ? (Over die muntstukken hoor je later meer, beste rakker).

Dit zijn dan alle oproepen voor deze week. Zoals je ziet komen er steeds meer plaatselijke clubs. Elk dorp, elke gemeente, stadswijk, zou het centrum moeten worden van brandende Robbedoesactiviteit. De Robbedoesgeest is door en door gezond en allen, die lid zijn van een Robbedoesclub, ondervinden daar de weldoende invloed van. Probeer het maar eens !

SNUFFELTJE.

GEHEIME BOODSCHAPPEN

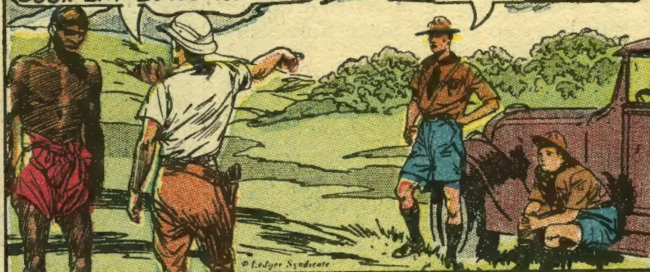
Voor Tarzan uit Tongeren : —NZ41R34N 7J—SN —84NS64X+ 45—P 203K21 XR4R4 NZ—0J45 R9X5 24R4N K4NX4N 92SJ4+32 K9NJ4H4M J497R4S2964 N54+— R74N.

Voor Bambi 29775 : 97R4SX4N19NC2082 474NM953K 7—N74R H0N6—4S64M X3N5N 34684K 4N7M9K4N3KM 95H0N14R6R—0+4 NX346849M 4N8—14N73 4N3SJ9N K—R79X 6N960X R23JK4X NJ—N54N 4NJ4K4N6H46 R4524M4N 684S645R —464N.

DE PATROELJE der Adelaren

KAPITEIN CONWAY EN ONZE VRIENDEN HEBBEN HUN UITRUSTING TERUGGEVONDEN EN TREKKEN VERDER NAAR HET NOORDWESTEN OP. GRAAG ZOUDEN ZE EEN PAAR OPNAMEN VAN OLIFANTEN MAKEN.

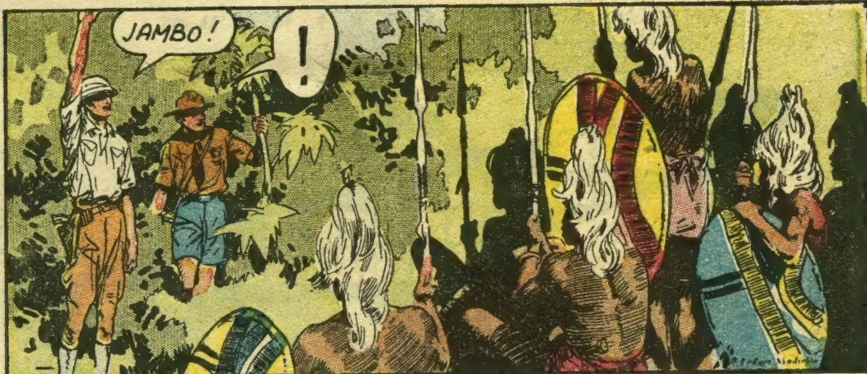

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

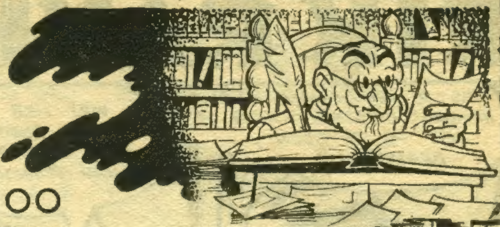

SNUFFELTJE VERTELT...

Ludovic van WINKEL

LOD. LAVKI

Deze schrijver, **ADEMS VAN DE F. T. C.,** is waard, door iedere rakker « verslonden » te worden ! Zijn eigenlijke naam is Ludovic van Winkel. Hij is te Heks in 1893 geboren en woont te Hasselt. Als priester heeft hij, in de functie van brancardier, de hele oorlog 14-18 meegemaakt en sinds 1920 is hij leraar aan het Sint Jozefcollege te Hasselt. Hoe het komt, dat hij zo pakkend jongens beschrijven kan ? Als gouwaalmoezenier van de scouts kwam hij voortdurend zelf met hen in aanraking ! Zo kreeg hij een diepe kennis van het Vlaamse kindergemoed, kreeg hij de inspiratie voor tal van frisse jongensboeken, die nu eens niet brave-Hendrik-achtig zijn. Zijn werken zijn van zodanig gehalte dat ze in verschillende wereldtalen vertaald en over heel de wereld verspreid werden. En dat gebeurt niet gauw met 'n Vlaams auteur ! Zijn werk mag dan ook gerekend worden tot het beste dat er op gebied van jeugdlectuur bestaat. Vooral beroemd is zijn avontuurlijk verhaal uit de oertijd « Siee-Krath », zijn steeds graag gelezen « Francesco », zijn reeks « Uit het leven van een rakker » (Mijn broerke · Mijn makkers · Mijn zusterke · Mijn professor · Mijn vacantie). En dan de zeer bekende, waar hij bij ons een groot deel van zijn populariteit mee verwierf : Bonte Slang · Fieneke · Fonske · Lowieke. Het is onbegonnen werk jullie al zijn boeken met hun kwaliteiten op te sommen. Het zijn er bijna vijftig ! Overtuig jullie liever zelf en lees !

HUGO VERRIEST

Het doet me werkelijk genoegen, dat onze rakkers ook eens aan schrijvers denken ! Hugo Verriest, **ALBERIC** uit **Heist op den Berg** is voor ons, Vlamingen, van zeer grote betekenis. Onze huidige, « nuchtere » Vlamingen gaan misschien wat al te vlug aan deze « oude Flaminganten » (met hun lange haren, hun baarden, hun vaandels, banieren en strijdgezangen) voorbij... Niet, dat hun litteraire werk « intrinsiek », — dat is op zichzelf — hoge waarde heeft ! Maar hun arbeid bleek van grote waarde te zijn voor de culturele heropstanding van Vlaanderen. Als het ons nu mogelijk is, in onze eigen taal te studeren, te leven in een echt Vlaams « klimaat », dan is dit te danken aan het werk van oude « romantische » Flaminganten als Gezelle, Rodenbach en Verriest.

Hugo Verriest werd in 1840 te Deerlijk geboren en studeerde te Roesselare, waar hij Gezelle als professor in Poësis had. De invloed van «de goede meester Gezelle» moet buitengewoon geweest zijn. Want Verriest had, toen hij op zijn beurt te Roesselare poësisleraar geworden was, Rodenbach als leerling ! Later werd Verriest principaal te Ieper, pastoor te Wakken en tenslotte te Ingooigem. Hij stierf er in 1922. Hugo Verriest schreef enkele proza-gedichten, maar verdient vooral onze belangstelling voor zijn letterkundige opstellen, die voor die tijd werkelijk vernieuwend waren. Nog van meer belang waren zijn talrijke, geestdriftige voordrachten, die hij in Noord en Zuid hield. Deze handelden over letterkundige vernieuwing, maar dienden vooral om ons volk op te wekken, weer zelfstandig te leren denken en voelen en het tot voornaamheid op te voeden. Hij is de man die Vlaanderen, met Gezelle en Rodenbach, aan Holland heeft geopenbaard ! Deze voordrachten — het waren er meer dan achthonderd ! — hield hij tussen 1880 en 1905. Het was een machtig redenaar met een begeesterend woord. Dàt Roesselare heeft voor Vlaanderen blijvende betekenis. Nu denk ik tegelijk aan het vraagje van **ARIZONA KID** uit **Roesselare**. Deze rakker vraagt, waar de naam van zijn stad vandaan komt. Wel, Roesselare komt van « riet » en « laar ». Dit laatste was eertijds een « open plek in het woud ». Dus een « laar » waar « riet » groeide.

HOE KUN JE ZELF DRUKKEN IN VEELKLEURENDRUK

Ik zou je ook kunnen vragen, **TARZAN** uit **N nove**, hoe... druk je zelf ? Als je niet op drukken ingesteld bent, kun je natuurlijk niet aan veelkleurendruk denken !

Om te beginnen krijgt men veelkleurendruk door verschillende lino- of houtsneden. Je snijdt voor iedere kleur één lino, of één houtsnede. De tekening wordt in de oppervlakte van een houten plaat of van een stuk dik en glad linoleum op één of twee millimeter diepte uitgesneden. Waar de oppervlakte uitgehold werd, komt natuurlijk geen inkt ! Zo kan men juist op elkaar passende cliché's vervaardigen en afdrukken in kleuren naar keuze ! Dat is de enige manier om « zelf » veelkleurendruk te maken !

Maar hoe gaat het met de mooie kleurplaten, die soms zo echt, één of ander schilderij kunnen nabootsen, dat de oppervlakkige toeschouwer erin zou lopen ? Dat is een kwestie, die onze rakkers nooit loslaat en die regelmatig als vraagje terugkomt. Welnu, voor platen van gewone kwaliteit werkt men met driekleurendruk : de drie hoofdkleuren geel, rood en blauw. Over elkaar gedrukt geven die alle andere kleuren. Jullie weten toch dat oranje verkregen wordt door het mengen van geel en rood, dat blauw met geel groen geeft en rood met blauw paars ! De overige zijn allen samengesteld uit de drie hoofdkleuren in oneindig van elkaar verschillende hoeveelheden gemengd. Probeer maar eens met je eigen verfdoos !

Door « kleurenfilters » kan men clichés maken die enkel de gele lichtstralen opnemen, enkel de rode en enkel de blauwe. Een paars glas voor de lens laat enkel gele lichtstralen door, een groen glas enkel rode en een rood glas enkel blauwe. Ieder cliché, dat natuurlijk haarfijn op dezelfde grootte moet genomen worden, drukt men dan achtereenvolgens in geel, rood en blauw over elkaar en zo verkrijgt men... een goedkope kleurprentbriefkaart ! Ook Robbedoes gaat vier maal door de pers ! Eerst het zwart, dan het geel, daarna het blauw, en tenslotte het rood.

Voor fijn werk maakt men veel meer cliché's. Maar dat is te ingewikkeld om in ons hoekje uit te leggen, hoor ! Wel hebben jullie het principe nu beet. Dan maar gauw naar Sjarel de Zetter !

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN !

Je trouwe,

SNUFFELTJE.

Amerikaanse straalvliegtuigen

De laatste maanden werden we wat overstroomd met al of niet geloofwaardige berichten over nieuwe Amerikaanse straalvliegtuigen. Voor de doorsnee - luchtvaartenthousiast, die niet over een zeer volledige en steeds bijgehouden documentatie beschikt, werkt dit allicht verwarrend. We zijn daarom eens aan het snuffelen en schiften gegaan om onze rakkers een overzicht aan te bieden van alle tot nu toe bekende Amerikaanse straalvliegtuigen. Een volledige beschrijving van elk toestel kunnen we natuurlijk niet geven. Voor sommige toestellen trouwens zijn geen nauwkeurige cijfers bekend.

De reden hiervan ligt natuurlijk in de officiële censuur, die het publiceren van nauwkeurige cijfers verbiedt van bepaalde vliegtuigen, die op de z. g. « geheime lijst » staan.

We beginnen ons overzicht met jagers en jacht-oefenvliegtuigen van de landluchtmacht.

Bell XP-59A. 2 motoren. Max.-snelheid 640 Km.-u. Spanwijdte 13,86 m. Lengte 11,63 m. Eerste Amerikaans straalvliegtuig, dat vloog. Drie gebouwd.

Bell XP-59B. 2 motoren. Max.-snelheid 660 Km.-u. Spanwijdte 13,86 m. Lengte 11,63 m. Gebruikt voor opleiding en proeven. 50 gebouwd.

Northrop XP-79B. 2 motoren. Spanwijdte 11,58 m. Lengte 4,26 m. Vliegende vleugel. Verongelukt bij zijn eerste vlucht.

Lockheed F-80C. 1 motor. Max.-snelheid 875 Km.-u. Spanwijdte 11,83 m. Lengte 10,51 m. Meer dan 1.400 F-80 toestellen in dienst. Naam « Shooting Star ».

Lockheed T-33A (TF-80C) is de jacht-oefenvliegtuig-uitvoering van de F-80C.

Convair XF-81. 1 motor. Max.-snelheid 830 Km.-u. Spanwijdte 15,39 m. Lengte 13,61 m. Twee gebouwd.

Bell XP-83. Twee motoren. Max.-snelheid 900 Km.-u. Spanwijdte 16,15 m. Lengte 13,66 m. Test-bed voor J-33 straaleenheid. Twee gebouwd.

Republic F-84E. 1 motor. Max.-snelheid ongeveer 915 Km.-u. Spanwijdte 11,09 m. Lengte 11,35 m.

McDonnell XF-85. 1 motor. Max.-snelheid ongeveer 1.040 Km.-u. Spanwijdte 6,40 m. Lengte 4,57 m. Boordjager voor Vliegende Vesting. Naam « Goblin ».

North American F-86A. 1 motor. Max.-snelheid ongeveer 1000 Km.-u. Spanwijdte 11,30 m. Lengte 11,43 m. Naam « Sabre ».

Curtiss XF-87. 4 motoren. Max.-snelheid 960 Km.-u. Spanwijdte 19,81 m. Lengte 18,28 m. Een latere versie heeft slechts twee motoren.

McDonnell XF-88. 2 motoren. Max.-snelheid 1120 Km.-u. Spanwijdte 12,09 m. Lengte 16,48 m. Naam « Voodoo ».

Northrop F-89A. 2 motoren. Max.-snelheid 885 Km.-u. Spanwijdte 15,24 m. Lengte 15,24 m. Naam « Scorpion ». « All-weather »-jager met uitgebreide radar-uitrusting.

Lockheed XF-90. 2 motoren. Spanwijdte 40 m. Lengte 55 m. 1 gebouwd.

Republic XF-91. 1 straalmotor en vier raketten van onbekend fabrikaat. Spanwijdte 9,14 m. Lengte 13,71 m.

North American XF-93. Geen gegevens bekend. Gebaseerd op de F-86A.

Lockheed F-94A. 1 motor. Spanwijdte 11,83 m. Nachtjager-versie van de T-33A

EXPERIMENTELE AMERIKAANSE STRAALVLIEGTUIGEN

Convair Model 7002. XF-92A. 1 motor. Geen gegevens. « Vliegend model » voor de niet ontwikkelde XF-92.

Douglas D-558-1 « Skystreak ». 1 motor. Spanwijdte 7,62 m. Lengte 10,66 m. Voor proefnemingen bij geluidssnelheid. Berekende snelheid : 1050 Km.-u. Drie gebouwd.

Douglas D-558-2 « Skyrocket ». 1 motor, 1 rakket-eenheid. Spanwijdte 7,62 m. Lengte 13,78 m. Voor proefnemingen boven geluidssnelheid. 3 gebouwd.

Northrop X-4. 2 motoren. Spanw. 7,62 m. Lengte 6,09 m. Voor proeven onder geluidssnelheid. 2 gebouwd.

In een volgend overzicht geven we cijfers en inlichtingen over de straalbommenwerpers en straalvliegtuigen van de Amerikaanse marine.

Vragenbus

Valiant, Roeselare. — We kunnen je tot onze spijt geen antwoord geven, dat volkomen bevredigt. Er bestaat inderdaad geen uitgesproken katholieke school, waarin men tot vliegtuig-piloot kan worden opgeleid. In feite zijn er in België slechts twee mogelijkheden om piloot te worden. De ene is dienst nemen bij de luchtmacht (op voorwaarde, dat men slaagt voor zijn examen). De andere is : op eigen kosten de verschillende vliegbrevets behalen, wat uiterst kostbaar is en lang duurt. Om dienst te nemen in het leger en zo tot piloot te worden opgeleid, vind je de voorwaarden daarvoor in onze artikelen « Een loopbaan », die onlangs in « Robbedoes » verschenen zijn.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en -datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr te betalen.) - De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1 20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij 'n krantenverkoper kunnen aanschaffen vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT
van 30 Maart tot einde Juni :

VOOR NEDERLAND : Fl. 3.50.

VOOR BELGIE : Fr. 56.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56. Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21. Antwerpen

---

Onze Correspondentie-dienst

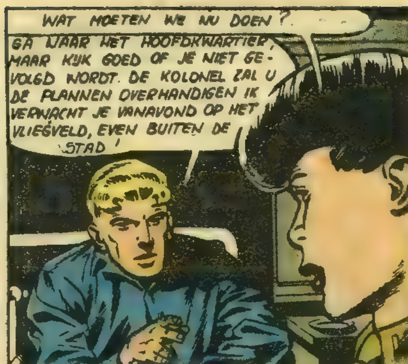
Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet-clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

DE VLIEGENDE TIJGERS

HET SPEL VAN SPIONNAGE EN CONTRA-SPIONNAGE WORDT AAN BEIDE ZIJDEN ONGENADIG DOORGEVOERD. BUCK DANNY EN MO KOMEN SAMEN TE CALCUTTA AAN, MAAR MO WORDT DADELIJK GEARRESTEERD. HIJ SLAAGT ER ECHTER IN TE ONTSNAPPEN

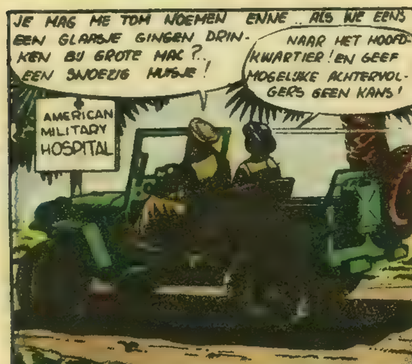

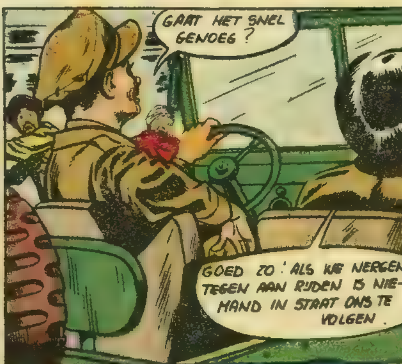

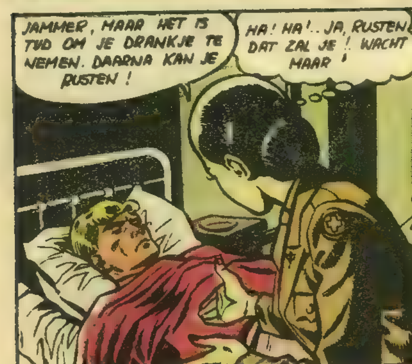

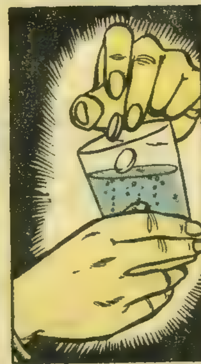

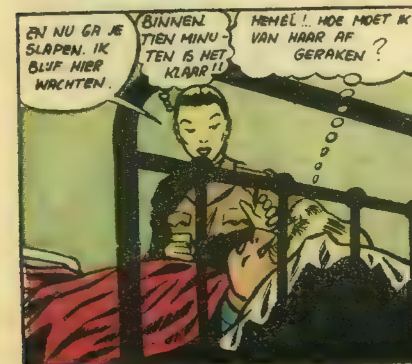

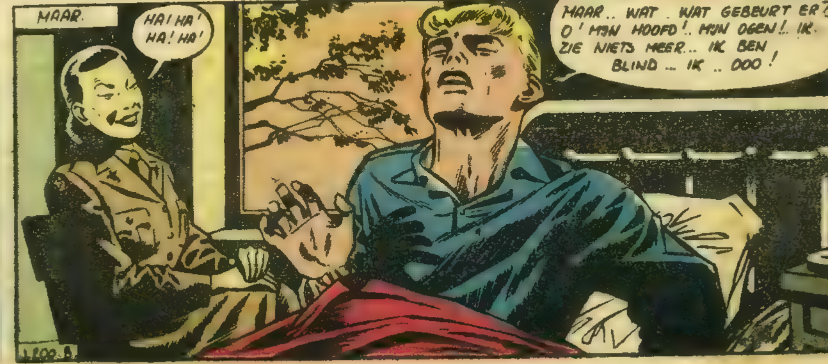

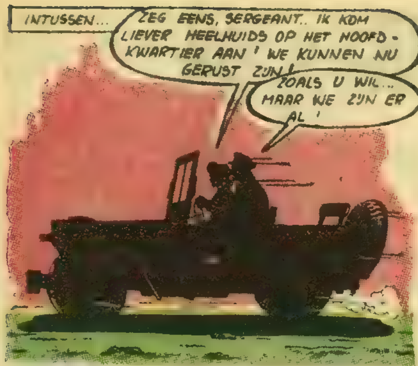

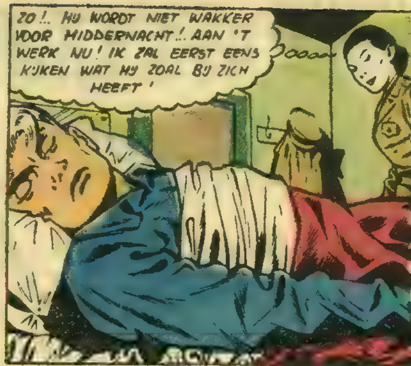

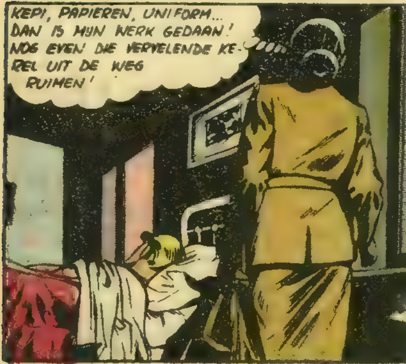

INTUSSEN...
ZEG EENS, SERGEANT.. IK KOM LIEVER HEELHUIDS OP HET HOOFDKWARTIER AAN! WE KUNNEN NU GERUST ZIJN!
ZOALS U WIL... MAAR WE ZIJN ER AL!

ZO!.. HIJ WORDT NIET WAKKER VOOR MIDDERNACHT!. AAN 'T WERK NU! IK ZAL EERST EENS KIJKEN WAT HIJ ZOAL BIJ ZICH HEEFT!

ZO! ZO! EEN GEHEIM ZAKJE, HE! IDENTITEITSKAART.. PAPIEREN VOOR HET VLIEGVELD... DIE DINGETJES KAN IK WEL GEBRUIKEN... IK NEEM ALLES MEE!

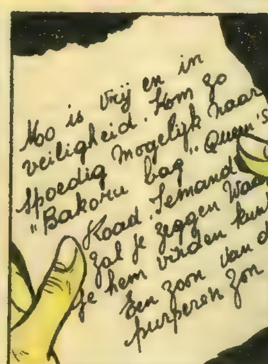

KEPI, PAPIEREN, UNIFORM... DAN IS MIJN WERK GEDAAN! NOG EVEN DIE VERVELENDE KEREL UIT DE WEG RUIMEN!

STERVEN TERWIJL HIJ SLAAPT EEN SPUITJE EN HET IS GEBEURD!
TOK
TOK
WAT NU?

MISS LEE, ER STAAT EEN KLEINE BEDELAAR VOOR DE DEUR. HIJ ZEGT, DAT HIJ EEN BOODSCHAP VOOR U HEEFT... GA ER MAAR NAAR TOE, IK ZAL U VERVANGEN!
DANK U! IK KAN WEL EVEN WEG, DE COMMANDANT SLAAPT..
EEN MINUUTJE LATER EN HET WAS GEBEURD!

DAAR IS HIJ!
ROOMS 30 TO 50
BOODSCHAP VOOR MISS LEE HIER!

HIER DAT IS VOOR JOU!
WAARSCHIJNLIJK NIEUWS VAN MO!

Mo is vrij en in veiligheid. Kom zo spoedig mogelijk naar "Bakoru bar". Queen's Road. Iemand zal je zeggen waar je hem vinden kunt. Een zoon van de purperen zon.

TOCH NIET ERNSTIG HOOP IK?
IEMAND VRAAGT NAAR ME. IK KOM TERUG!
REKEN ER NIET TE VAST OP!

DIT ZIJN DE PLANNEN, MISS HOLMES!
WAT! IN DAT KLEIN DOOSJE?!
HET DOOSJE IS VUURVAST EN BEVAT EEN MINIATUURFILM. AL DE DOCUMENTEN ZIJN ER, IN VERKLEINDE VORM! IK HOOP, DAT JE ZONDER MOEITE DE TERUGREIS ZULT DOEN!
HET IS ZEER GEMAKKELIJK TE VERBERGEN EN JE KUNT HET ONGEMERKT LATEN VERDWIJNEN.
ALS ZE DE FILM PROJECTEREN, WORDT ALLES DUIDELIJK LEESBAAR!

NOG IETS ANDERS, MISS HOLMES... TENGEVOLGE VAN EEN STOUTMOEDIGE AANRIJDING IS MO-SJOENG-JOENG ONTSNAPT!
HEMEL!
MAAK JE NIET BEZORGD. DE HELE POLITIEMACHT ZIT HEM ACHTERNA!

HET IS IN DIT GEVAL BETER DAT JE HIER BLIJFT WACHTEN TOT HET TIJD IS OM NAAR HET VLIEGVELD TE GAAN. WE ZULLEN JE LATEN ESCORTEREN!
DAN IS ER OOK GEEN GEVAAR VOOR DE PLANNEN!
TOT UW ORDERS, HEREN!

HET GEITJE MET DE *Gouden* HORENS

WEG jullie daar, lelijke geiten!... Vooruit, weg!... schreeuwde Mieneke zo driftig, dat haar stem oversloeg.

Jullie denken nu misschien, dat Mieneke de boerin is? Mis, hoor! Mieneke is evengoed een geit als de anderen, maar... een geitje met gouden horens! Daarbij was ze zwart van haar, helemaal zwart, behalve haar sik en haar poten. Die gouden horens waren pas later doorgekomen. Maar toen ze eenmaal sierlijk gebogen op het geitenkopje stonden, was Mieneke ook het mooiste geitje uit de omtrek. Zelfs boer Havermans, de eigenaar, was er trots op.

Als 's avonds in de donkere stal koeien en geitjes bijeen waren en een manestraaltje door de ruitjes gluurde, bleef het vaak bewonderend hangen op de gouden horentjes van Mieneke. En als overdag de volle zon op dat goud blikkerde, zodat Mienekes kop wel leek te vonken, begon het geitje waarachtig te denken, dat zon en maan expres voor haar geschapen waren! En waarom was het beekje als een spiegel? Natuurlijk om haar gouden horentjes te kunnen weerspiegelen! Mieneke werd zo ijdel, dat ze spoedig niets meer van de andere geitjes hebben moest en ook het meest malse gras weigerde, omdat er de andere geitjes doorgelopen hadden!

— Kijk daar eens, zeiden op een goede keer enkele voorbijgangers. Die geit lijkt wel koperen horens te hebben!...

Mieneke was zo kwaad geworden, dat ze met gestrekte kop op die dommeriken was ingerend.

— Jammer van zo'n geit, dat ze niet naar een circus kan, zuchtte Havermans eens toen Mieneke erbij stond.

Vanaf dat ogenblik was de beste wei niet goed genoeg meer voor Mieneke. Het beekwater vond ze vuil en de paadjes erheen ellendig.

— Was ik maar in de stad, klaagde Mieneke, terwijl ze met lange tanden en kieskeurige lippen een veldklokje vermaalde.

In haar verbeelding zag ze een groot circus met allemaal mensen, die klapten om haar. Prinsen streken met prinselijke handen langs haar zwarte vacht en met grote letters stond het op de reclameplaten: MIENEKE DE GEIT MET DE GOUDEN HORENS!

Op een goede dag kwamen er een hele rij kermiswagens voorbij. Paardjes, die doodop waren, trokken de wagens. Een van die paardjes schudde eens het wijze hoofd, zuchtte en vroeg toen aan Mieneke:

— De stad, is dat nog ver?...

Mieneke was natuurlijk veel te verwaand om antwoord te geven aan een beest, dat geen goud droeg.

Het paard was zeker te moe of... te wijs om het te merken, verjoeg met zijn staart een nijdige mug en zei toen langs zijn neus weg:

— We horen bij circus Kas en gaan in de stad voorstellingen geven.

Wat spitste Mieneke de oren, toen ze dat hoorde! Plots stormde ze vooruit, danste langs de wagentrein, maakte de zotste sprongen en liet haar horens blikkeren.

— Baas, baas, kijk me die geit eens, riep een der koetsiers. Wat een horens, zeg!

Daarop stond de hele karavaan stil. De baas verscheen, een dikke meneer met een driedubbele gouden ketting over zijn buik... Hij keek nog eens naar Mieneke, ging toen naar boer Havermans en... er kwamen bankbiljetten bij te pas. Mieneke werd tenslotte meegenomen en in een nauw hok gestopt, in een heel donkere wagen...

Maar gek van blijdschap mekkerde ze in de duisternis:

— Ik heb gouden horentjes!...

Van drie kanten antwoordde een angstwekkend gebrul.

— Mogen we nu nooit eens rustig slapen, brulde Kis, de tijger.

— Als we dat nuffig ding eens opaten, stelde Brullemans, de leeuw voor.

— O, ik ben dol op geitenlever, zei mevrouw Brullemans, geboren Peperkoek.

Toen probeerde dit edele drietal bij het geitje te komen. Mieneke kroop in doodsangst in haar donkerste hoekje en lag daar te rillen, dat het stro ervan ritselde.

Eindelijk was de hele circustrein in de stad. De baas liet de geit in de grote tent brengen.

— Zo... En wat ken jij allemaal?

— Ik?... Bèèèè!... Ik heb gouden horens!

De baas lachte eens heel brutaal, greep een zweep en... Mieneke moest drie uur lang proberen op haar achterpoten te lopen. O, wat schreide ze!

— En morgen, besliste de baas, zul je leren op je voorpoten te lopen. Overmorgen door de brandende hoepel leren springen. Dan...

— Maar ik heb toch al gouden horens, riep het geitje. Is dat nog niet genoeg?

De baas lachte vals.

— Jouw gouden horentjes, Mieneke, laat ik afzagen! Daar zal goudsmid Blinkenbaard voor mij fijn nog een paar horlogekettingen uit draaien. Ik heb een driedubbele, maar het moet een tiendubbele ketting worden!

Toen sprong Mieneke verschrikt op, stiet in de gauwte de dikke baas omver, liet een temmer listig over haar struikelen, vier clowns tegen elkaar opbotsen, toen die haar wilden pakken, en rende daarop als een pijl uit de boog de weg weer op naar de boerderij.

Hoe dichter ze echter bij huis kwam, hoe langzamer ze liep. Tenslotte waagde ze het toch maar om naar binnen te gaan. Hijgend en uitgeput, haar mooie zwarte vacht vol stof en vuil, liep Mieneke naar Havermans, die haar zachtjes langs haar nek streek. Vrouw Havermans legde er zowaar haar breikous voor neer en knikte ernstig, toen Mieneke vroeg:

— Wil u niet twee grijswollen kapjes breien, bazin, en ze over mijn horentjes doen?...

De volgende dag verschilde Mieneke bijna niet meer van de andere geitjes. Haar glanzende horentjes zaten onder een wollen kapje! Ja, nu was het water wel goed, de veldwegjes vond ze prachtig, de weien fris en de bloemen mooi! En toen de circuswagens uit de stad weer langskwamen, vluchtte Mieneke naar het donkerste hoekje van de stal en bleef daar verborgen tot het wielengekners zelfs in de verste verte niet meer te horen was!

H. CORNELUS.

HUP ROBBEDOES

NOG OVER BOKSPRINGEN

— We kunnen nog heel wat andere bokkesprongen maken, rakkers! Beginnen we met de achtervolging...

Vier ongeveer even sterke ploegen worden gevormd. Haast je, rep je, trek ik intussen evenveel dwarslijnen op de grond als er spelers in iedere groep zijn. De vier ploegen worden in rij opgesteld op tien meter afstand van de eerste lijn.

Als ik fluit zetten de rijen zich in beweging. De speler, die vooropstaat rent naar de eerste lijn, waar hij gauw bok gaat staan. De tweede springt over hem heen en gaat op de tweede lijn in stelling! Alle makkers volgen, springen over hun postvattende voorgangers heen en planten zich op hun lijn.

Is heel de groep over de eerste bok heen, zo springt die over de rest, die nog staat. Stuk voor stuk volgen ook de andere bokken.

De ploeg van Fred wint dit spel, al geven die van Domien en Marcel hen niet veel toe. Een schitterende laatste plaats veroveren Mauritske en zijn makkers!

— Nu springen, terwijl de bok zich verplaatst, roep ik.

Weer wordt een streep getrokken en de bok — ditmaal is het Flip — plaatst zich daarop. Allen wippen er behendig overheen. Ze mogen bij het afzetten noch de streep, noch natuurlijk het hoofd van de bok raken! Als heel de troep gesprongen heeft, gaat Flip één pas van de lijn afstaan en het springen begint opnieuw.

Zo gaat het telkens een pas verder van de lijn, wat natuurlijk het springen telkens moeilijker maakt.

Op een gegeven ogenblik merk ik, dat het spel voor de bok — die nu herhaaldelijk wisselt — gevaarlijk wordt. Dan doe ik hem na iedere reeks telkens weer één stap dichter bij de lijn terugkomen. Het spel eindigt, als de bok weer op zijn punt van uitgang terug is.

— En wat nu, vraagt George, die blijkbaar smaak in bokspringen gekregen heeft.

Ik leg uit:

— Let goed op, terwijl ik spring! Jullie moeten het precies op dezelfde manier doen, op straffe van anders bok te moeten staan...

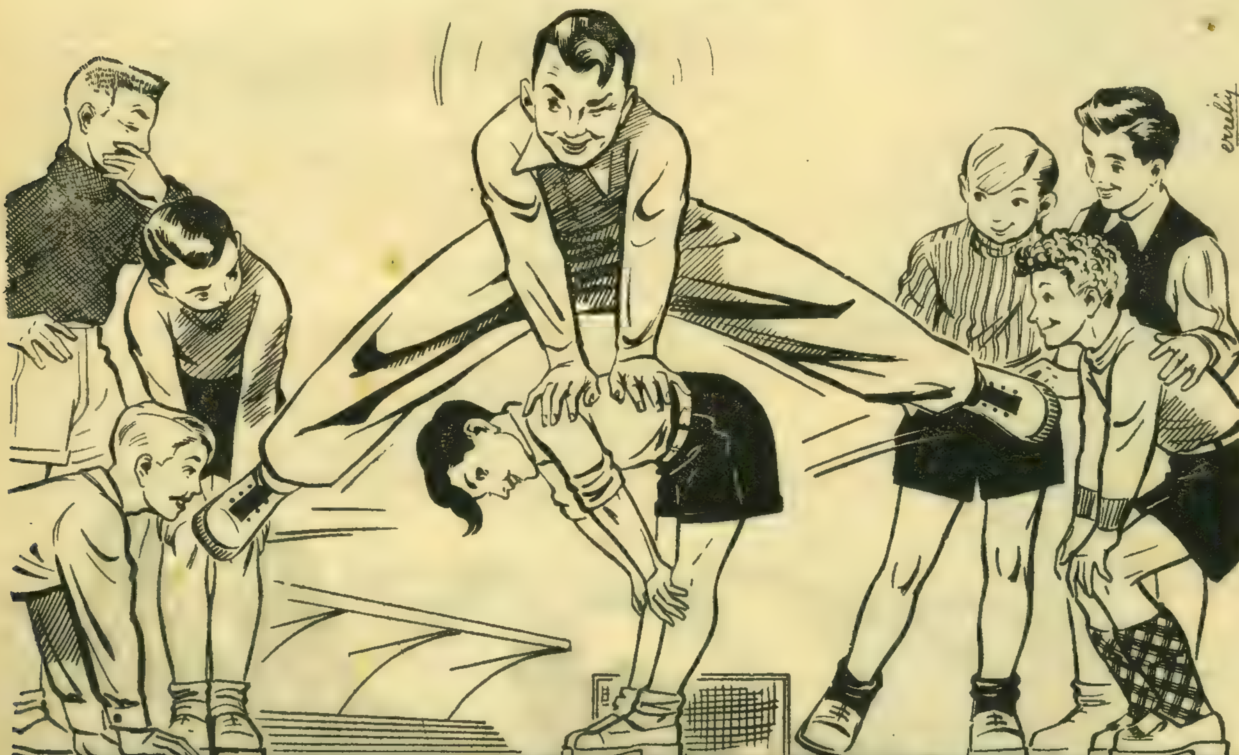
George gaat staan en ik spring. De rest kijkt ademloos toe. Flip heeft me al aanstonds door. Onmiddellijk springt hij me na en ook de anderen hebben het begrepen. Ze doen hem en mij keurig na.

— Jullie zijn te slim! Iedereen heeft gezien, dat ik bij het springen maar op één voet neerkwam. Maar nog eens!.. Terwijl ik spring, zal ik een bepaalde beweging maken. Die moeten jullie ook maken...

Deze keer heb ik ze liggen! Ik knipte doodgewoon een oogje, terwijl ik over de bok wipte en dat heeft niemand gezien!..

— Mis!... roep ik telkens met leedvermaak en dan moet de springer bok staan. En lachen als we doen om de malle grimassen, die iedereen maakt, als hij meent, mij na te doen!

FRANK.

MET DE ARMEN RONDZWAAIEN.- ALS 112, MAAR DAN MET IETS ZWAARS IN DE HANDEN.

WAGGELEN ALS EEN EEND.- HEEL HET VERTREK OP JE HURKEN RONDWANDELEN MET HANDEN OP DE KNIEËN.

STEUNEN OP DE SCHOUDERS, BENEN OMHOOG.- IN POSITIE VAN 333 FLINK MET DE BENEN BALANCEREN EN ZE KRUISEN

STEUNEND OP DE GROND ARM BUIGEN EN BEEN HEFFEN.- ALS 40, MAAR BIJ IEDERE ARMBUIGING EN GESTREKT BEEN OPHEFFEN, AFWISSELEND RECHTS EN LINKS

HET BOEK VAN DE

In Januari is het ook op de Adriatische Zee maar kort dag. Al vroeg verdween de zon achter de Appenijnen. De avondmist dampte over het water en leek wel op te kruipen tegen de talrijke Venetiaanse torens, die blonken in het rosse avondlicht.

We schrijven 1271. Venetië, de stad der lagunen, gaat een eeuwenlange periode van bloei tegemoet.

Het zeil van een galei bolt op het avondbriesje Het schip glijdt statig zeewaarts en verdwijnt uit de kust...

Marco staat tegen de kampagne geleund. Hij blijft staren naar de verflauwende kust, waar hij tot dan toe zo gelukkig als jongen speelde. Hij was amper vijftien jaar toen hij al wilde gaan reizen, vreemde landen en volkeren zien. Hij had net zolang gezanikt tot zijn vader Nicole Polo en oom Matteo hem meenamen.

De beide Polo's hadden ook zoveel van hun verre tochten verteld, dat iedere jongen wel met hun had meegewild !

Zij hadden met deze reis een zeer bepaald doel. Ze wilden met Marco terug naar de grootvorst der Tartaren en Mongolen, naar de grootkhan Koebilaï, aan wiens hof vader en oom reeds jaren verbleven hadden. De vorst zou hen zeker weer dezelfde vriendschapsbewijzen geven, eerbetuigingen en het zou er rijk zakendoen zijn...

Vertrekken is gemakkelijk, maar... je moet ook het doel van de reis bereiken ! Dat was geen kleinigheid ! Het rijk van de grootkahn strekte zich uit van de Zee van Azof tot de Stille Oceaan, van Siberië tot Indië... Een oppervlakte dus van drie miljoen vierkante kilometer. (De oppervlakte van België bedraagt slechts 30.500 K. M. en die van Nederland 37.911 als we het water van het IJsselmeer en de Waddenzee meetellen !)

Het was grotendeels moeilijk begaanbaar gebied, met voortdurend gevaren van rovers of muiters. Tegenwoordig is het nog een hele karwei om naar Mongolië te trekken. Vraag het onze missionarissen maar ! Wat moet het dan in de 12e eeuw niet geweest zijn !

De galei legde aan te St. Jan d'Acre in het heilig Land. Vandaar zou de reis verder te land gaan. Van toen af werd het een dagelijks vechten om vooruit te komen. De wegen waren slecht en bovendien gevaarlijk. Het wemelde in die half beschaafde streken van rovers. Telkens werd de kleine karavaan aangevallen en vaak moesten ze blij zijn, het er nog levend af te brengen. Maar wat kwam er dat op aan ! Moeilijkheden zijn er om overwonnen te worden !... Marco keek daarbij goed uit zijn ogen Later zou hij een boek uitgeven : « Het Boek der Wereldwonderen ». Bij Mosoel tekent hij daarin aan, hoe hij uit de grond een soort olie zag opspuiten. Die enkel als brandstof dienen kon, merkt hij smalend op. Marco had eens moeten weten, hoe er later om die « olie » gevochten zou worden en boortorens overal zouden verrijzen ! Maar in zijn tijd waren de mensen verstandiger en niet zo geldzuchtig...

Toch waren de Polo's voor alles kooplui ! Ze waren op zakenreis ! Ze hadden ons in ons gezicht uitgelachen, als we hen ontdekkingsreizigers en pioniers zouden noemen.

Marco heeft het verder over de geweldige markten van Bagdad en van Teheran, waar ze in tapijten deden en in reukwerken. Ze drongen zelfs nog 80 K. M. verder door om er balsem, wierook en myrrhe in te slaan. 1272 jaar tevoren waren daar de Wijzen uit het Oosten ook hun geschenken gaan halen voor het goddelijk Kind...

Langzaam, met ontzaglijke moeite, maar zeker drong de kleine karavaan verder door, dagen, weken en maanden reiden zich aaneen. Ze trokken verder onder brandende zon of in sneeuwstormen, ploeterden door modder of sneeuw. De drie Polo's hielden enkel hier en daar halt om handel te drijven. Tot aan de hoogvlakte van Pamir deden ze er een volle twee jaar over.

Daarmee stonden ze voor het gebergte van Thibet, dat we tegenwoordig « Het Dak van de Wereld » noemen. Moesten ze daarover ? Natuurlijk ! Ze trokken het woeste bergland van de Hindoekosj en de bergen van TjangSjang in. Steeds hoger ging het, tot 4 à 5.000 meter. Daar loeiden sneeuwstormen en huilde dag en nacht de bergstorm. Daar zo goed als geen hulp van een schaarse herdersbevolking met hun « yacks » : het inlandse hoornvee.

Marco mocht met 17 jaar mee. Toen ze de hoogvlakte van Pamir beklommen was hij 19 ! Vader en oom bewonderden hem. Marco hield er steeds de moed in en wist zijn gezellen ook in de moeilijkste omstandigheden nog op te vrolijken Hij was er vast van overtuigd, dat ze het doel van de reis zouden halen.

WERELDWONDEREN

En Marco bleef goed uit zijn ogen kijken! Hij beschrijft het land en de streek als een geboren aardrijkskundige. Verder vermeldt hij zakelijk de beste markten en wat er verhandeld werd.

Na een trek van drie jaar bereikte het reisgezelschap eindelijk de grenzen van Koebilaï's Rijk. De vorst was al ingelicht over hun komst en zond hen twee van zijn beste legerhoofden tegemoet. Met militair geleide ging de tocht heel wat vlotter! Na twee weken knielden ze voor de gouden troon van de grootvorst.

Twintig jaar zouden ze in het land verblijven! In die twintig jaar groeide het fortuin van de Polo's maar aan. Marco werd langzamerhand raadsman, vriend en vertrouweling van de oude Mongoolse despoot.

Juist zijn helder verstand, zijn scherpe opmerkingsgave en zijn flitsende geestigheden bezorgden hem deze plaats. Marco was niet alleen een uitstekend koopman, maar ook diplomaat en zelfs strateeg.

Toen Koebilaï vocht om de verovering van Zuid-China, konden zijn legerscharen niet verder door de hardnekkige tegenstand van een stad. Marco ging eens kijken en liet toen een soort katapult bouwen, die stenen kogels van 300 pond in de stad schoot.

Bij de eerste worp stortte er al een huis in. De belegerden schrokken zo van het nieuwe wapen, dat ze zich onmiddellijk overgaven. Zo steeg Marco nog meer in de achting van de Mongolen-vorst. Koebilaï deed spoedig niets meer zonder hem. Marco was raadsheer, buitengewoon gezant en bestuurder van hele provincies.

En steeds maar merkte Marco op, noteerde en legde vast, — schreef rapporten, die Koebilaï en zijn hof ten zeerste waardeerden.

Zo vertelt hij ons, dat hij ijzeren pijpen gezien heeft, waarin men een zwart poeder vaststampte. Daarop kwam een ronde ijzeren kogel. Er werd een lont aangehouden en met donderend geraas joeg dan de kogel uit de buis!... De Chinezen hadden toen dus al het buskruit en het kanon uitgevonden!

Ook hun bruggen bewonderde hij. Hij kende natuurlijk de prachtige van Venetië, maar hier met hun ranke zuilen en marmeren borstweringen waren ze nog mooier.

Verder zag hij « zwarte stenen » die konden branden als hout! « Doe je die 's avonds op de haard, dan branden ze de volgende morgen nog », schrijft hij. Die zwarte steen werd uit de bergen gekapt!...

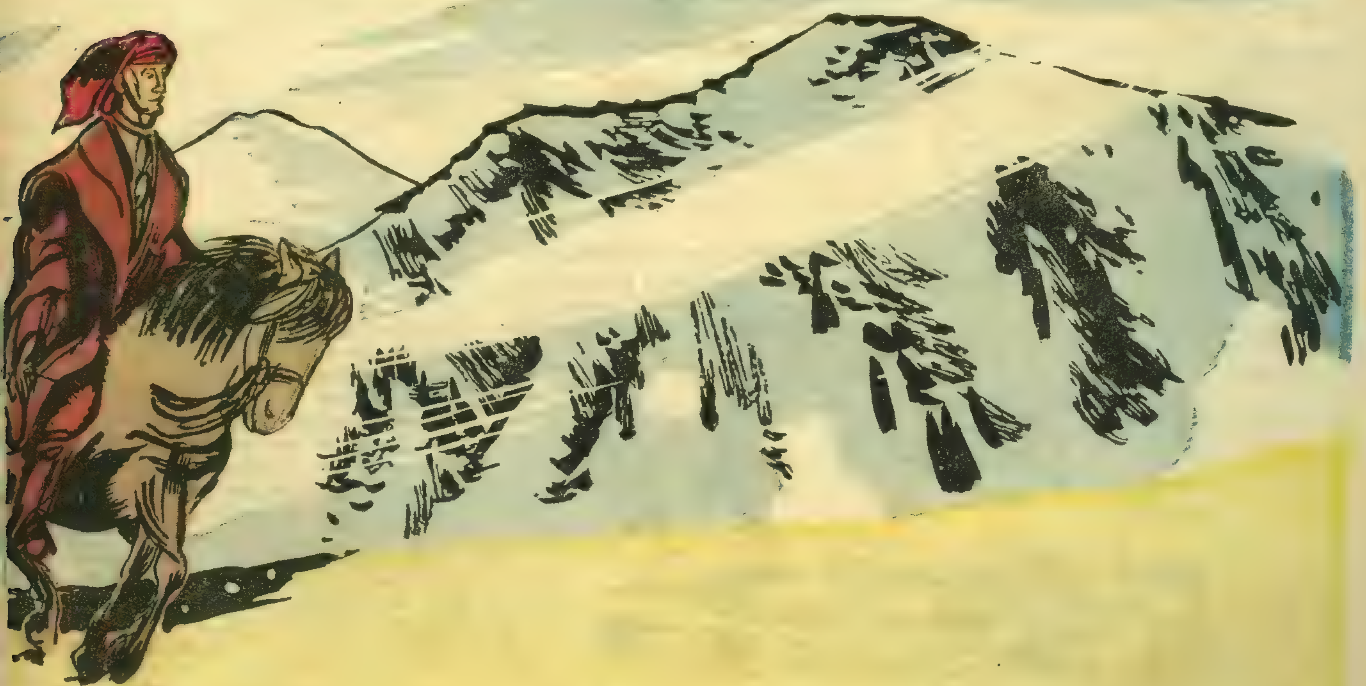
Zo staat het boek van Marco vol pittige opmerkingen, die de schrijver tot een echte ontdekker stempelen. Toch verlangden de drie Polo's na zoveel jaar weer naar Venetië terug. Ze trachtten van Koebilaï verlof te krijgen om weer te mogen vertrekken. Maar de oude despoot was tachtig jaar en liet zijn raadgevers niet graag gaan! Marco moest het heel diplomatiek aanleggen om weg te mogen.

Eindelijk, in 1292 vertrokken ze met zestien galeien weer naar Europa. De schepen en hun lading waren een geschenk van de grootkhan. Marco Polo was tot vloot-admiraal benoemd...

Dat was eerst het begin van zijn avonturen. Marco zou nog heel wat meemaken, wat we hier niet meer vertellen kunnen. Tijdens de oorlog tussen de republieken Venetië en Genua werd hij gevangen genomen en gekerkerd.

Het best leert men deze wakkere ontdekkingsreiziger toch kennen uit het boek, dat hij schreef : « Het Boek der Wereldwonderen ». Zelfs al gaat het daar over dingen, die wij thans heel gewoon vinden, dan is het nog de moeite waard te lezen hoe Marco Polo die beschrijft!

W. MYRTAL.

Onze Knollentuin

Een lentegroet van **STORMVOGEL 26351** uit Pamel.

P. K., de verloren zoon, is weer terug en werkt in ons tuintje. Waar hij nu weer gezeten heeft?... Ach, ik durf het haast niet zeggen Lezen jullie liever de knol, die **JAN BORLUIT** uit **Gent** aan hem « wijdt » ! Voor je tekenknolletjes een eervolle vermelding, Paul. Nee, Snuffel lacht je niet uit. Alle begin is moeilijk !

P. K. ZAKKENROLLER?

Een rijzig heerschap, met 'n schier kale knikker, waarop een groen vilthoedje danst, stond armzwaaiend op de baan Gent-Brussel. P. K. — want we hebben hem reeds herkend — deed aan auto-stop!...

Hij begon reeds te wanhopen voor de avond nog thuis te raken, want auto na auto snorde hem vóorbij, steeds droefgeestig nagestaard door onze held...

Maar eindelijk toch: een Ford-49 stopte! Bedeesd vroeg Nootje.

— Pardon, zou ik niet een eindje mogen meerijden?

— Zeker! Stap in! Waar moet u heen?

— Hm... m'n eindbestemming is Gent!

— O.K.! Daar moet ik ook juist heen...

Wat 'n bof voor ons Pietje! Vrrrroemm... weg was de wagen.

« Bliksems, dacht Piet, hij geeft m van katoen! Fijn zo! »

— Wat is u van beroep? vroeg plots de heer.

— Euhhmm, meneer, u moet maar niet schrikken, maar ik kom uit het prison... 'n Beetje gezakkenrold... Doch weest u gerust: Nu m'n straf is uitgezeten, voel ik er niets voor om opnieuw te beginnen!...

— Of je gelijk hebt!... lachte de Ford-man... Eerlijk duurt het langst...

Ze passeerden Asse, Aalst, en toen kwam het! Meneer stak voorbij « op de top ener helling » en... wie het gezien hadden, waren de « Zwaantjes »! Met huilende sirenes zetten ze de achtervolging in.

— Ja, 'k heb het zitten, niets aan te doen, gromde de meneer en stapte uit.

— Rijbewijs! klonk het nors.

Dat kennen we: proces-verbaal!!

Bij Gent vroeg de heer aan P. K.

— Waar mag ik u afzetten?

— Wel, hier bij het station... Mijnheer, begon Kwabber, 't spijt me, dat ik u niet kan betalen. Maar ik heb toch iets kunnen doen...

— Zo, wat dan wel?

— Kijk!...

Nageknold of eigen werk? DE JONGE AREND uit Heestert.

Voor zijn verbaasde ogen haalde Piet, heel flegmatiek uit zijn zak: het boekje van de gendarm!

JAN BORLUIT uit **Gent.**

Een eigenaardig knolletje plant **DE BLAUWE PIRAAT** uit **Overboelare.** Een tikje te sentimenteel, maar de strekking — begrip hebben voor onze medemensen — is te mooi om het geen plaatsje te gunnen.

PORTRET VAN EEN JOOD

Een Jood wordt altijd afgeschilderd als schraapzuchtig, gierig, vrekkig. En men vergeet, dat ze in de eerste plaats mens zijn!

Eens bezocht ik een boekenmarkt.

Alle soort mensen waren er bijeen. Een man trok mijn aandacht.

Het was een oude, kromgerugde Jood, steunend op zijn scheef kraampje. Wat me vooral trof, was zijn droevig dwalende blik, onaangenaam. — De blik van een verstotene is nooit aangenaam!

De verkoop was buitengewoon slecht vandaag. De markt was haast verlopen zonder één verkoop.

Hij pakte droevig zijn boeken in en kreunde zacht.

Niemand die zich om hem bekommerde!

Stil gaat hij weg met zijn zware last. Hij staat stil, kijkt rond, gaat verder... Weer rust hij wat, kijkt... naar mij. Weer gaat hij een eindje verder en kijkt weer naar mij...

Ik stap op de man af.

— Mijnheer, hulp nodig?

Hij kijkt me verwonderd aan. — Zal men hèm helpen, hèm, de Jood?...

— Wil ik helpen, herhaal ik.

Dus toch waar!

Ik neem de koffer op... Hoe zwaar!

— Waar wilt u heen?

Zijn bevende vinger wijst:

— Mijnheer, daar in 't park. zal ik wat zitten.

Ik las in zijn ogen de ellende, de

AMBIORIX 28751 uit Middelkerke tekende bergtoppen uit alle werelddelen. Hier ziet u de Chimborazo (6.300 m.) uit Zuid-Amerika.

armoede. In mijn ogen weerspiegelden zich de tranen, die dof in zijn ooghoeken schitterden.

Hij zag toen wat ik zocht.

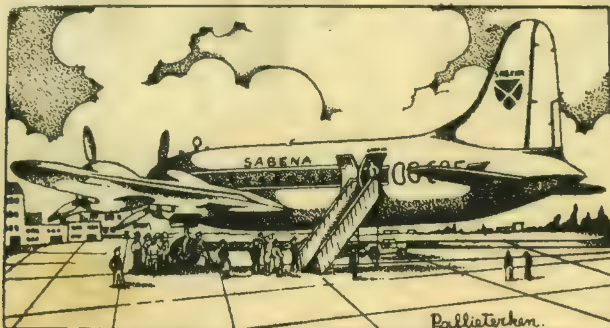
— Neen mijnheer, geld wil ik niet! Wat ik wil en niet krijg, is met geen geld te betalen. Ik vraag wat Liefde!...

DE BLAUWE PIRAAT uit **Overboelare.**

Met **ROODBORSTJE** uit **Arendonk** gaan we even kamperen. Natuurlijk is P. K. weer de held! Je broer **Superman 27.107** krijgt voor zijn knol een eervolle vermelding. Snuffel is blij, jullie terug te zien. Jij houdt deze keer de eer der rakkeresjes hoog!

KAMPEREN!

Onze vijf helden — Robbedoes, P. K., Spip, Lucky Luke en Jefke — gingen

De beroemde DC-6. - Tekenknol van PALLIETERKEN uit Gottem.

kamperen. De zon scheen heerlijk. Na een halve dag fietsen vonden zij een keurige plek om hun tent te zetten. Terwijl P. K. het eten klaar maakte, waren de anderen de tent aan 't optrekken. Even later konden ze eten!

Toen echter de aardappels opgediend waren, trok iedereen een raar gezicht. Wat smaakte die aardappels zoet! Die dekselse Piet bleek witte suiker bij de aardappels gedaan te hebben in plaats van zout!

Piet K. moest lachen omdat ze alle vier met hun bord naar buiten gingen om alles er uit te doen. Maar Piet at zijn aardappels ook niet op! Dat zij nog veel plezier hadden, hoef ik niet te zeggen.

ROODBORSTJE uit **Arendonk.**

Nu een hele reeks eervolle vermeldingen! Voorop komt onze onvermoeibare **Tarzan 27.294** uit **Erps-Kwerps** met maar liefst een (te lange) opstelknol, een dichtknol en tien tekenknolletjes! Ben je nog altijd ziek, Renaat? Kom, werk eens één knolletje keurig af en het prijkt in de knollentuin, hoor! Groeten ook aan je kozijn **Jan Zonder Vrees** uit **Nederokkerzeel**. Dan volgt **Boekenwurm 30.028** uit **Ledeberg** met vijf opstelknolletjes en enkele tekenknollen in... potlood! Ook hier ontbreekt de keurige afwerking. De opstelknol van **Zwarte Duivel 27.018** uit **Baarn (Ned** is te lang! Maar je kunt schrijven, Piet! Een volgende keer beter Verder eervolle vermeldingen voor **Tarzan 29.688** uit **Ardooie, Texander** uit **Turnhout** en **Jan Zonder Vrees** uit **Oostende.**

Helaas zijn er weer pikwegknollen verschenen. **De Rode Pimpernel** uit **Amsterdam** bewijst dit voor het tekenknolletje van Rozemarijntje 29.027 uit Antwerpen in « Robbedoes » Nr 503 en **Kid Garson 28.604** uit **Eekloo** voor het knolletje van Kleine Bever 27.618 uit Hoboken in Nr 515 **Kid** zelf verdient een eervolle vermelding voor zijn eigen knolletje en Snuffel bedankt beide rakkers voor hun waakzaamheid.

In het dichterknollenperk prijkt weer een knolletje van **ALBERIC 28.559** uit **Heist op den Berg,** die strijdbaarder belooft te worden... en het reeds is!

Kijk naar de toekomst, Brik, maak van het heden dag na dag — wat ervan gemaakt kan worden Vergeet het niet: de jeugd moet de toekomst bouwen: een edele taak. — Nog een kleine opmerking: Het werkwoord « beklijven » is hier verkeerd gebruikt!

STRIJD

Ik mag niet langer in
voorbije tijd verblijven:
Het leven roept en wacht!
Maar, weemoedswolken drijven
weer aan het starend oog
voorbij, ik voel beklijven
m'n argeloos gemoed.
Ach... laat me rustig schrijven:
dat de vervlogen tijd
veel schoner dan het heden
is. En... dat ik zo graag
terug was in 't verleden!
Ach... 't is onmogelijk!
Hier stuit de nuchtere rede
en het gezond verstand
Dus dient de strijd gestreden!

ALBERIC 28.559 uit
Heist op den Berg.

Twee grafschriften van **DE RODE PIMPERNEL** uit **Amsterdam:**

GRAFSCHRIFT OP EEN DOODGRAVER

Verschillende luitjes heb ik er
Hier onder gestopt;
Te langen leste deden ze het mij...
Nu ben ik gefopt!

IDEM OP EEN VREK

Nooit is er op de wereld
Een groter vrek geweest:
Slechts één heeft hij gegeven,
Dat was... zijn eigen geest!

Gene Autry uit **Vreren** knolde een versknolletje na, maar vergat dat te vermelden. Op gepast voor pikwegknollen, hoor!

Voor hun grapknollen verdienen een eervolle vermelding: **Victor Vincent 29.230** uit **Wilrijk** en **Zwarte Arend 29.207** uit **Neheim.**

Tekenden op lijntjespapier of in kleuren: **Bud Costello** uit **Antwerpen, Cowboy 300.42** uit **Steene** en **Bambi 29.775** uit **Wuppertal.** Zie reglement! Een hartelijke groet aan **Peter Pan,** thans te **Kalmthout,** eervolle vermelding voor de drie tekenknolletjes van **Ali Ben Omar** uit **Halle, Piloot Paul** uit **Breskens** (Ned.), die zelf zijn schuilnaam op de lidkaart veranderen mag. **Kleine Superman 28.296** uit **Hoboken, Kara Ben Nemsi** uit **Antwerpen, Christiaan V.N.** uit **Luingne** (jammer, maar iets te zwart!). **Wrekende Hand 28.719** en **Kleine Bever 29.80** uit **Bamburgge, Tom Colby 29.724** uit **Hofstade** (bijna goed!). **De Gebroeders Pistol** uit **Waarschoot** en **Brick Bradford 30.005** uit **Lokeren** voor zijn nagetekende knol.

Zo worden de nieuwe leden verwelkomd, die zich al schrijvend, dichtend en tekenend aanmelden bij de F. T. C.-club! Tekenknol van FRANK uit Merksem.

Dat moet voor vandaag het einde zijn. Doen jullie goed je best, rakkers en rakkeresjes, in en buiten de knollentuin! Stevig aanpakken en... doorzetten, tot je werk iets goeds wordt! Kluiten, schoppen en gieters groeten van jullie welbekende drietal. Sjarel bezemt ons nu uit de knollentuin! Tot volgende week

Jullie opperknollenbaas,
SNUFFEL.

Het oude boerderijtje. Tekenknol van DE WITTE BERGGEEST uit Putte-Kapellen.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik
scenario van P. DURBIN

TERWIJL BREYDEL ZIJN SLACHTOFFER BUITEN GEVECHT STELT...

... VALLEN DE OVERIGE AMBACHTSLIEDEN MET VERBETENHEID HUN VIJANDEN AAN

LANGZAMERHAND WIJKEN DE LELIAARTS DE KLAUWAARTS VOLGEN HEN OP DE VOET..

... EN ONTPLOOIEN WELDRA HUN GELEDEREN OVER HEEL DE MARKT.

GEEN STRAAT, GEEN POORT WAAR DE LELIAARTS NIET DOOR DE BRUGSE POORTERS VERONTRUST WORDEN

DE VLUCHTENDE LELIAARTS VERSCHUILEN ZICH IN DE BURG DE KLAUWAARTS OMRINGEN VAN ALLE ZIJDEN HET GEBOUW.

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

PETER DE BENDELEIDER, IS ONTSNAPT UIT HET OMSINGELDE KASTEEL. ERIK ACHTERVOLGT HEM MET EEN MOTORFIETS.

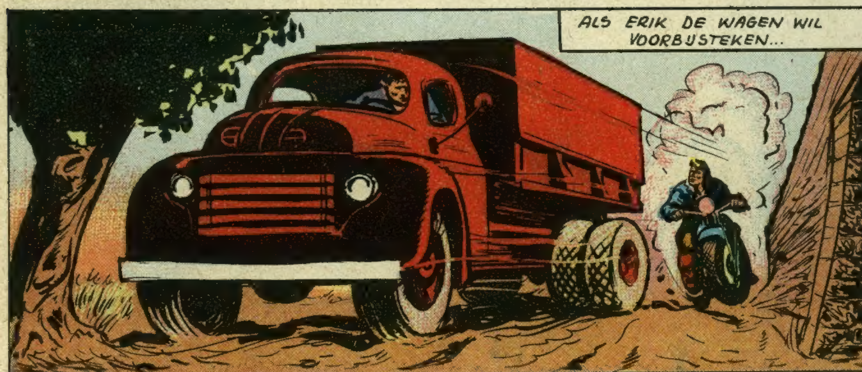
NAAR de AFGROND

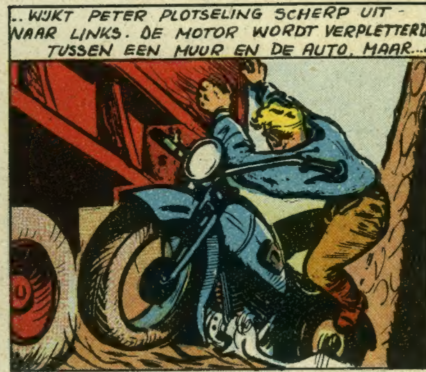

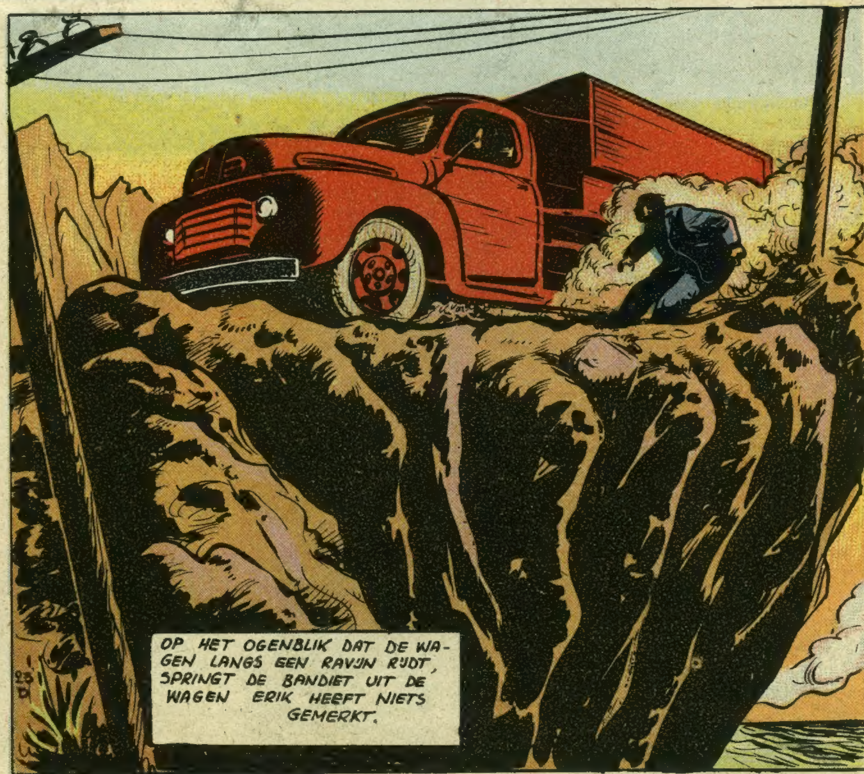

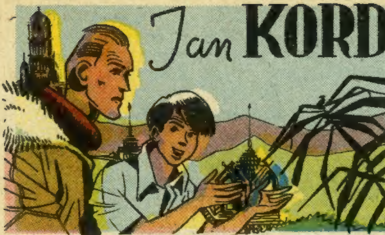

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

ZONDER ZICH TE BEDENKEN SPRINGT KORDAAT TUSSEN DE "VAT-FENH-LING" DIE HEN ZOEKEN.

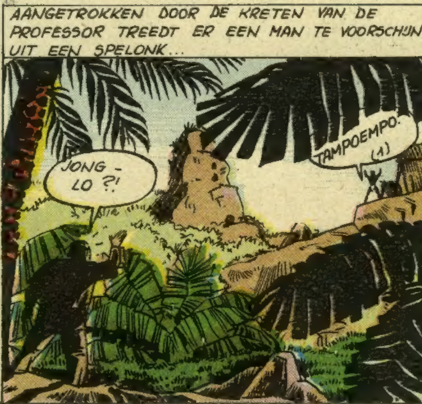

(1) VOLLE MAAN

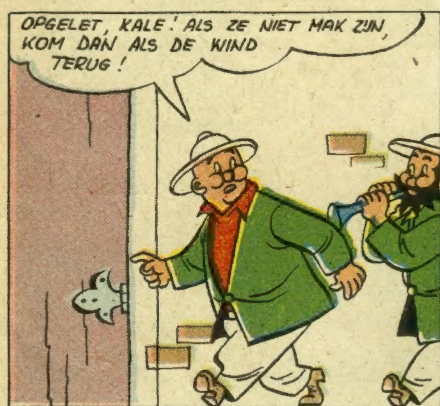

de BAARD en de KALE

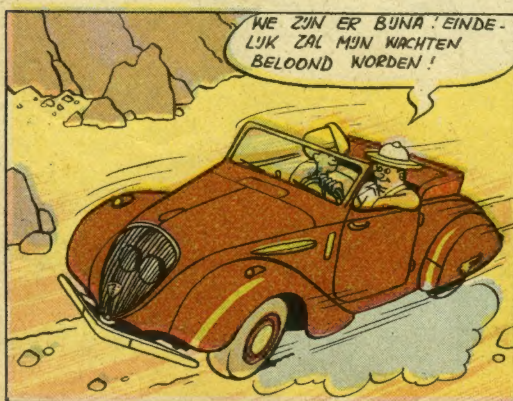

BADEN-POWELL

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.